

**Κοινή απάντηση
του κ. Monti εξ ονόματος της Επιτροπής
στις γραπτές ερωτήσεις E-3548/97 και E-3549/97**

(6 Ιανουαρίου 1998)

Μία δήλωση στα πρακτικά του Συμβουλίου όσον αφορά την οδηγία του Συμβουλίου 92/83/ΕΟΚ της 19ης Οκτωβρίου 1992 για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά ⁽¹⁾ αναφέρει ότι: «το Συμβούλιο και η Επιτροπή δηλώνουν ότι τα κράτη μέλη που ανέκαθεν απήλλασαν από τους φόρους την παραγωγή μικρών ποσοτήτων αλκοόλης που παράγουν μεμονωμένοι ιδιώτες παραγωγοί για ιδία κατανάλωση δύνανται να εξακολουθήσουν να εφαρμόζουν τις απαλλαγές αυτές». Σύμφωνα με τη δήλωση αυτή, η Γαλλία εξακολούθησε να απαλλάσσει κατά 10 λίτρα καθαρής αλκοόλης ετησίως την παραγωγή των παραδοσιακών παραγωγών που είχαν ανέκαθεν αυτή την άδεια.

Πέραν αυτής της ειδικής περίπτωσης, επιβάλλεται φόρος στην παραγωγή όλων των οινοπνευματωδών. Υπάρχει, ωστόσο, μία δυνατότητα επιλογής δυνάμει του άρθρου 22 της οδηγίας 92/83/ΕΟΚ που επιτρέπει στα κράτη μέλη να εφαρμόζουν ένα μειωμένο συντελεστή όσον αφορά την παραγωγή των μικρών παραγωγών. Η Γαλλία, όπως και τα περισσότερα κράτη μέλη, επέλεξε να μην υιοθετήσει αυτή τη δυνατότητα.

Εφόσον η Γαλλία έκανε την επιλογή αυτή, οφείλει να εφαρμόζει τις γενικές διατάξεις που θεσπίζει η οδηγία 92/12/ΕΟΚ της 25ης Φεβρουαρίου 1992 σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης ⁽²⁾, ούτως ώστε, πέραν της προαναφερθείσας εξαίρεσης που αφορά την κατ' οίκον απόσταξη, όλα τα γαλλικά αποστακτήρια είναι φορολογήσιμες αποθήκες στις οποίες η καταβολή του φόρου αναστέλλεται μέχρις ότου τα παραγόμενα προϊόντα εισέλθουν σε ελεύθερη κυκλοφορία, και στα οποία θα λαμβάνονται υπόψη οι ζημιές οι οποίες επέρχονται φυσιολογικά στο προϊόν του αποστακτηρίου.

Τέλος, όσον αφορά την προσέγγιση της Επιτροπής στη μελλοντική εναρμόνιση στον εν λόγω τομέα, ένας λόγος για τον οποίο επετράπησαν αρχικά οι παρεκκλίσεις ήταν επειδή — στο πλαίσιο των θεσπιζόμενων παραμέτρων — η φορολογική μεταχείριση αυτών των μικρών παραγωγών θεωρήθηκε ότι είχε ανεπαρκή επίδραση στην εσωτερική αγορά όσον αφορά το αίτημα ομοιομορφίας σε κοινοτικό επίπεδο. Λόγω των καταγγελιών του Αξιότιμου Μέλους, η Επιτροπή θα εξακολουθήσει να εξετάζει το ζήτημα, αλλά δεν έχει πλέον την πρόθεση να επιδιώξει περαιτέρω εναρμόνιση της μεταχείρισης αυτής.

⁽¹⁾ ΕΕ L 316, 31.10.1992.

⁽²⁾ ΕΕ L 76, 23.3.1992

(98/C 196/08)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-3563/97

υποβολή: Graham Mather (PPE) προς την Επιτροπή

(13 Νοεμβρίου 1997)

Θέμα: Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τον φορολογικό συντονισμό (COM(97)495)

Κατά την συνεδρίαση του ECOFIN στις 13 Οκτωβρίου 1997, η ανακοίνωση αυτή της Επιτροπής εξετάστηκε για πρώτη φορά. Το εν λόγω έγγραφο προτείνει ένα πακέτο μέτρων για την αντιμετώπιση του — όπως τον αποκαλεί — «επιζημιού φορολογικού ανταγωνισμού». Το Συμβούλιο κάλεσε την Επιτροπή να φέρει προς συζήτηση νέα ανακοίνωση μέχρι το αργότερο τις 12 Νοεμβρίου λαμβάνοντας υπόψη τα αποτελέσματα τόσο της συνεδρίασης αυτής όσον και της συνεδρίασης της Ομάδας Φορολογικής Πολιτικής στις 20 Οκτωβρίου. Οι υπουργοί υπογράμμισαν ομόφωνα την πρόθεσή τους για επίτευξη πολιτικής συμφωνίας εν σχέσει με το θέμα αυτό κατά την συνεδρίαση του ECOFIN την 1η Δεκεμβρίου.

Όσον αφορά την φορολογία του εισοδήματος του κεφαλαίου, στο Σημείο 19 III της ανακοίνωσης αναφέρεται ότι «κάθε κράτος μέλος πρέπει είτε να εφαρμόσει ένα ελάχιστο όριο παρακρατούμενου φόρου είτε να παρέχει πληροφορίες σχετικά με τα αποταμιευτικά εισοδήματα σε άλλα κράτη μέλη». Ακολούθως, στο Σημείο 19 IV αναφέρεται ότι «η Κοινότητα πρέπει, επίσης, να προωθήσει την επέκταση της συμφωνηθείσας λύσης και πέραν των συνόρων της».

1. Με ποιούς μηχανισμούς και μέσω ποιών διεθνών οργανισμών προτίθεται η Επιτροπή να προωθήσει την συμφωνηθείσα λύση;
2. Ποιά μέσα θα χρησιμοποιηθούν στο πλαίσιο των μηχανισμών και οργανισμών αυτών;